

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Υπηρεσία Συντονισμού

Γραφείο Νομικών & Κοινοβουλευτικών Θεμάτων

Ταχ. Δ/ση: Μεσογείων 119

Ταχ. Κώδικας: 11526 Αθήνα

Πληροφορίες: Ν. Μυλωνάς

Τηλέφωνο: 213-1513811

E-mail: vouli1@prv.ypeka.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Θεόδωρο Καράογλου

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σε Ερώτηση»

ΣΧΕΤ: Η με αριθμό πρωτ. 7460/11.07.2025 Ερώτηση

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Θεόδωρο Καράογλου, σας γνωστοποιούμε ότι επί ζητήματος που τίθεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας, στις 19-5-2025, ενημέρωσε την Εθνική Αντιπροσωπεία στο πλαίσιο της συζήτησης σχετικής Επίκαιρης Ερώτησης. Παραθέτουμε αποσπάσματα από τα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων.

Επιπλέον, σας ενημερώνουμε ότι στην περίπτωση αφαίρεσης κατασκευαστικών στοιχείων από αμιάντο θα πρέπει να τηρηθούν τα οριζόμενα στην ΚΥΑ 4229/395/2013 (Β' 318). Συγκεκριμένα τις εν λόγω εργασίες μπορούν να εκτελούν οι «Επιχειρήσεις Αφαίρεσης – Κατεδάφισης» (ΕΑΚ), οι οποίες καταχωρούνται σε σχετικό μητρώο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Επίσης οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Περιφέρειας εγκρίνουν το σχέδιο εκτέλεσης εργασιών αφαίρεσης και απομάκρυνσης αμιάντου, σύμφωνα και με το άρθρο 7 της ΚΥΑ 8243/1113/1991 (Β' 138). Στη συνέχεια, η συλλογή και μεταφορά των αποβλήτων αμιάντου, τα οποία είναι επικίνδυνα, πρέπει να γίνεται από κατάλληλα αδειοδοτημένες εταιρείες και η τελική διάθεσή τους σε αδειοδοτημένους χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων εντός των ορίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως προς το ζήτημα της δημιουργίας εγχώριων εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων αμιάντου, σημειώνεται ότι στο Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Επικινδύνων Αποβλήτων (ΚΥΑ 24219/1717/2024, Β' 6412) παρατίθεται ως μέτρο η «Διαμόρφωση δικτύου διάθεσης αμιαντούχων αποβλήτων, με εξέταση δυνατότητας αξιοποίησης υφιστάμενων ΧΥΤΕΑ και δημιουργίας νέων». Επιπλέον, έχει αδειοδοτηθεί και δρομολογηθεί η κατασκευή Ολοκληρωμένης Εγκατάστασης Διαχείρισης Βιομηχανικών Αποβλήτων (ΟΕΔΒΑ) στον Δ. Τανάγρας, στο πλαίσιο της οποίας προβλέπεται και η κατασκευή χώρου διάθεσης επικινδύνων αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου και αποβλήτων αμιάντου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΓΑΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας):

«Κύριε συνάδελφε, το θέμα αμιάντος είναι ένα πρόβλημα το οποίο έχει αναδειχθεί χρόνια τώρα, πριν από είκοσι χρόνια. Από το 2003 νομοθετήθηκε και από το 2005, όπως γνωρίζετε, απαγορεύεται η εισαγωγή, η παραγωγή, η αξιοποίηση, η εμπορία και η χρήση προϊόντων αμιάντου ακριβώς επειδή υπάρχει πρόβλημα επικινδυνότητας. Μάλιστα, η επικινδυνότητα υφίσταται όταν εισπνέονται ίνες αμιάντου που υπάρχουν στον αέρα.

Το θέμα που τίθεται είναι στις κατασκευές που υπάρχουν, γιατί υπάρχουν και δημόσια κτίρια και σχολεία ακόμη, παλιά, και όχι μόνο, αλλά και ιδιωτικές κατοικίες, όπως αναφερθήκατε κι εσείς, που έχουν ως υλικό κατασκευής, ανάμεσα στα υπόλοιπα υλικά, και αμίαντο. Όσο ο αμίαντος είναι μέσα στην κατασκευή και είναι προστατευμένος, δεν υφίσταται θέμα ασφάλειας. Το πρόβλημα όμως αρχίζει και δημιουργείται όταν τραυματίζεται ή όταν αποξηλώνεται, τη στιγμή δηλαδή που οι ίνες αυτές πάνε στον αέρα και υπάρχει κίνδυνος εισπνοής καρκινογόνων ουσιών. Έτσι δημιουργείται το τεράστιο πρόβλημα που αφορά στο θέμα αμίαντος.

Είναι αλήθεια ότι γι' αυτούς τους λόγους αν κάποιος πρέπει να απομακρύνει μια κατασκευή από αμίαντο πρέπει το συνεργείο ή ο φορέας ο οποίος καλείται να το απομακρύνει να είναι πιστοποιημένος φορέας και να πληροί, από την πλευρά της όλης διαδικασίας, τις ελάχιστες προδιαγραφές που του επιτρέπουν να προχωρήσει στην απομάκρυνση ινών αμιάντου. Δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε εργολάβος που ασχολείται με κατασκευές και με οικοδομές να το αναλάβει. Υπάρχουν κατάλληλα αδειοδοτημένες εταιρείες.

Ρωτήσατε από την πλευρά μας ποιες είναι ενέργειες που έχουν γίνει. Θέλω να σας πω ότι από το 2005 –και αναφέρομαι ιστορικά για να φτάσω στο σήμερα- μετά από την απαγόρευση, έχει δοθεί εγκύκλιος προς όλες τις υπηρεσίες δόμησης, τις παλιές Πολεοδομίες, να ελέγχουν σε όλες τις μελέτες και τις οικοδομικές άδειες τα υλικά που χρησιμοποιούνται, για να ελέγχεται ότι δεν γίνεται χρήση επικίνδυνων υλικών.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι το 2010 δημιουργήθηκε μια ομάδα -νομίζω ότι το ξέρετε- η οποία είχε ως στόχο την αντικατάσταση του αμιάντου σε δομικά έργα. Και επειδή στην αποξήλωση, όπως είπα, χρειάζεται ειδικό συνεργείο και έχει κόστος, η προτεραιότητα ήταν, όσο το υλικό έχει τις αντοχές του και μέχρι να χρειαστεί να αποξηλωθεί, να προστατεύεται για να μην υπάρχει επικινδυνότητα, μέχρι να δοθούν τα χρήματα. Το τέλειο θα είναι να μπορούμε να διαθέσουμε χρήματα και αυτήν την κατάσταση να μην χρειαστεί να τη ζήσουμε, αλλά πριν το ζήσουμε να το απομακρύνουμε. Όμως, το κόστος είναι μεγάλο. Δεν υπάρχει κάποιο πρόγραμμα μέχρι τώρα.

Σε ό,τι αφορά τη Χίο δεν έχει υποβληθεί κάποιο αίτημα, αλλά σας λέω από τώρα, και θα συμπληρώσω στη δευτερολογία μου για να το γνωρίζετε, ότι υπάρχει δυνατότητα, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, γιατί εδώ είναι θέματα ασφάλειας και υγιεινής αυτά τα οποία θέτετε, να δίνεται η δυνατότητα για χρηματοδότηση από το Πράσινο Ταμείο.

Στο ΕΣΠΑ δεν υφίσταται αυτήν τη στιγμή κάποιο πρόγραμμα που να ανταποκρίνεται σε αυτό το οποίο αναφέρατε. Είμαστε σε θέση να καταγράψουμε και να αποτυπώσουμε όλα αυτά σε μια βάση δεδομένων και στη φάση και στην κατάσταση που βρίσκονται και να δοθεί προτεραιότητα, όπου υπάρχει άμεσος κίνδυνος, με χρηματοδότηση, ξαναλέω, και από το Πράσινο Ταμείο, για να δώσουμε διέξοδο σε αυτό το οποίο θέσατε.

Κύριε συνάδελφε, θα αναφερθώ στο θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων με την ευρεία έννοια, αλλά και των επικίνδυνων υλικών, γιατί αυτό είναι ένα επικίνδυνο υλικό που συζητήσαμε πριν. Γίνονται τεράστιες αλλαγές και στα απορρίμματα. Βλέπετε πόσες μονάδες εξελίσσονται για αυτά που πετάμε όλοι μας διαχρονικά σκόρπια στους δρόμους και στα ρέματα.

Επειδή αναφερθήκατε ευρύτερα, εγώ ήθελα να πω ότι και σ' αυτό το θέμα, το οποίο είναι εκκρεμότητα -δεν κρύβομαι- από το 1960 μέχρι το 2005, γιατί τότε αναπτύχθηκαν οι κατασκευές, που είχαν αμίαντο μέσα στη σύνθεσή τους, θα πρέπει να γίνει καταγραφή, καταρχήν, όλων των περιπτώσεων. Το αναφέρω για να το ακούσετε εσείς, αλλά και για εμάς, γιατί δεν τα έχουμε λύσει όλα, κύριε συνάδελφε και αυτό το θέμα χρήζει οργάνωσης και λύσης και σ' αυτό θα αναφερθώ τώρα. Στη συνέχεια πρέπει να δούμε ποιος είναι ο βαθμός επικινδυνότητας από αυτά τα κτίρια, είτε είναι ιδιωτικά είτε είναι δημόσια. Κατεδαφίσεις έχουν γίνει, αλλά δεν είναι μαζικές, δεν είναι οργανωμένες και δεν υπάρχει οργανωμένο πρόγραμμα που να δίνει κατεύθυνση για να σας δώσω απάντηση σήμερα.

Είπα ότι δεν τα έχουμε κάνει όλα. Ούτε είμαι έτοιμος να σας δώσω απάντηση και λύσεις σε όλα, μα, θα ήμουν ευτυχής εάν μπορούσα. Αναφέρθηκα σ' αυτά που εξελίσσονται και ευελπιστώ να γίνουν,

αλλά έχουμε και άλλα. Και αυτό το οποίο είπατε, καταγραφή, βαθμονόμηση από πλευράς επικινδυνότητας και χρηματοδότηση, ξεκινώντας από αυτά που είναι πιο επικίνδυνα για να φτάσουμε στο σημείο να τα αποξηλώσουμε όλα, να τελειώσουν όλα και να κλείσει μια εκκρεμότητα από το 1960, εξήντα πέντε χρόνια πάνω από τότε, γιατί για τα προηγούμενα θέματα τα σχέδια πάνε εκατό χρόνια. Γι' αυτό είπα, κατηγορίες γιατί δεν έγιναν εδώ και δεκαετίες, αλλά ας πάμε να προσπαθήσουμε τώρα που μας δίνεται η ευκαιρία να κλείσουμε όλες τις εκκρεμότητες.»

Ο Υφυπουργός

Νικόλαος Ταγαράς